

Rybacki „Dalmoru” zakończyli przedterminowo realizację rocznego planu połowów

W godzinach rannych dnia wczorajszego załogi rybackie przedsiębiorstwa „Dalmoru” zakończyły przedterminowo realizację rocznego planu połowów, odławiając łącznie 34.510 ton ryb. Do tego niewątpliwego sukcesu przyczyniła się dobra postawa załóg, które w licznych zobowiązaniach podjęły się przedterminowo wykonać zadania połowowe i ich przekraczania.

Do załóg takich należą np. rybak z trawlera „Tanew” dowodzonego przez kpt. Leona Skielnika, którzy nie tylko wykonali, ale o ponad 20 procent przekroczyli swe zobowiązania. Doskonale wyniki połowów uzyskały również załogi trawlera „Nida” — dowodzonego przez kpt. Józefa Mużę, która złowiła dotąd ponad 1350 ton ryb, załoga trawlera „Wielna” z kpt. Jerzym Dębskim — 1300 ton ryb oraz załoga trawlera „Waisza” z kpt. Józefem Rańskim — 1250 ton ryb.

Załogi „Dalmoru” postawią do końca roku przekroczyć planowane wyniki i dać krajowi poważne ilości ponadplanowych ryb.

Zostanę chwili

W środę, w godzinach wieczornych, stolica Laosu podzielona była na dwie części.

Zachodnią część miasta opanowały wojska rządowe i oddziały Patet Lao. Rebelianci panują we wschodniej części stolicy. Wiele budynków w Vientiane zostało poważnie uszkodzonych, m. in. zniszczona jest siedziba sztabu armii laotańskiej.

Walki między wojskami rządowymi i buntowniczymi oddziałami Nosavana toczyły się również w pobliżu Pakxane. Buntownicze oddziały Nosavana zmuszone zostały do odwrotu. Wojska rządowe zdobyły 2 czołgi, amunicję, oraz inne zaplecze wojskowe.

Fragment demonstracji przed gmachem ONZ w Nowym Jorku, której uczestnicy wyrażają poparcie dla walki narodu kubańskiego, protestując przeciw próbom interwencji amerykańskiej w wewnętrzne sprawy Kuby. Fot. — CAF

Już w pieluszkach został górnikiem

KATOWICE (PAP). Przedstawiciel ministra górnictwa i energetyki odwiedził rodzinę górnika Jana Ulińskiego z kopalni „Kazimierz — Juliusz” i przekazał radiodziennik jako prezent dla najmłodszego łazacza — syna, urodzonego w dniu tradycyjnej „Barburki” 4 bm. W dniu tym żona Ulińskiego, Barbara, spodziewając się bliskiego rozwiązania, jechała do kliniki ginekologicznej. Nie zdążyła jednak do niej dojechać i powiła syna w ambulatorium kopalnianym. Rodzina, na cześć kopalni, nadała synowi imię Kazimierz — Juliusz.

Najmłodszy „honorowy górnik” kopalni już w pieluszkach został wyróżniony przez dyrekcję. Otrzymał on wózek dziecięcy, kompletną wyprawę oraz książeczkę oszczędnościową z wkładem pieniężnym. Rodzina Ulińskich żywi nadzieję, że mały Kazik — Julek podobnie jak ojciec i dziadek również zostanie w przyszłości górnikiem.

Prognoza pogody

Przewidywany przebieg pogody dla wybrzeża wschodniego dnia 15 bm. Pechmorny, okresami słaby deszcz lub mżawka. Temperatura od +2 st. rano do +8 st. w ciągu dnia. Wiatry wschodnie umiarkowane.

PKP wykonały roczny plan przewozów

WARSZAWA (PAP). — 14 bm. kolejarzy przetransportowali 261-milionową tonę towarów, co oznacza wykonanie rocznego planu przewozów.

Do końca br. kolej przewoził dodatkowo około 11 mln ton towarów, przekraczając tym samym swe zadania o ponad 4 proc. w porównaniu z rokiem ubiegłym. PKP przewożą w bieącym roku o 19 mln ton (tj. o przeszło 7 proc.) więcej towarów.

Szczególnie wydatnie, bo o około 5.200 tys. ton, wzrosły przewozy węgla i koksu, o 1.100 tys. ton — rudy, o 2.750 tys. ton — buraków cukrowych.

Takie wyniki — przy bardzo małym wzroście liczby nowych wagonów — osiągnęła kolej dzięki wydatnej pomocy pracy wszystkich służb PKP. Każdy wagon to warowy wózek przeciętnie o 400 kg więcej, niż przewidywały normy, skrócono także wyraźnie czas obrotu taboru towarowego między załadunkami i wyładunkami. To wszystko umożliwiło PKP dodatkowe załadowanie 276 tys. wagonów.

Farsa wyborcza w Korei Płd.

PHENIAN (PAP). Dziennik „Minczu Czoson” z 14 bm. komentuje przebieg wyborów do władz terenowych, które odbywają się w Korei południowej w dniach 12 — 29 grudnia. Rządząca partia demokratyczna — pisze dziennik — ucieka się do represji i fałszerstw, aby zapewnić sobie „zwycięstwo” w wyborach.

Żołnierze Mobutu zajęli bazę ONZ w Kitona

LONDYN (PAP). Agencje zachodnie nie donoszą o żadnych nowych wydarzeniach w Kongo. Po ogłoszeniu przez władzę przez przebywającego w stolicy prowincji wschodniej Kongo Stanleyville wicepremiera Gizengę, agencje podają, że Mobutu przeprowadza koncentrację swych oddziałów spadkobierców w prowincji równinowej Kongo, sąsiadującej od zachodu z prowincją wschodnią.

Agencje podają również, że bliskimi współpracownikami Gizengi w Stanleyville są komisarz prowincji Bernard Salamu oraz młodszy brat bezprawnie uwiecznionego Lumumby — Louis Lumumba. Według wiadomości, jakie nadeszły do Leopoldville — podaje agencja Reutera — około 250-osobowa grupa żołnierzy Mobutu obsadziła nie spodziewanie w nocy z wtorku na środę zajmowaną dotychczas przez oddziały ONZ bazę Kitona, leżącą około 500 km od Leopoldville. Mobutowcy dysponując przeważającymi siłami opanowali 9 pojazdów należących do ONZ. Dowódca oddziałów marokańskich ONZ zwrócił się o nadesłanie posiłków.

Agencja France Presse podaje, że nowa akcja podjęta w Kitonie dokonana została na osobisty rozkaz Mobutu.

Rzecznik ONZ w Leopoldville określił wydarzenia w Kitonie jako „krok wymierzony w ONZ”.

Pisarze chińscy na Wybrzeżu

Wczoraj w godzinach rannych przybyła do Gdańska delegacja pisarzy chińskich: sekretarz Związku Pisarzy Jen Wen, autor wielu dzieł o problematyce młodzieżowej, znany poeta Jen Czen oraz przedstawiciel Biura Współpracy z Zagranicą w Pekinie pan Tun Ci. (thr)

Radzą chemicy

WARSZAWA (PAP). Rola inteligencji technicznej w unowocześnieniu przemysłu chemicznego i udział inżynierów w przygotowaniach do kongresu techników — oto główne problemy, omawiane na XII walnym zjeździe Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Chemicznego, który 14 bm. rozpoczął obrady. Uczestniczy w nim minister przemysłu chemicznego — A. Radliński.

Krwawe represje w algierskiej dzielnicy Casbah

PARYŻ (PAP). Prezydent de Gaulle konferował w środę przez 75 minut z premierem Debré. W piątek premier ma złożyć deklarację przed Zgromadzeniem Narodowym w sprawie ostatnich wydarzeń w Algierii.

Według informacji korespondenta agencji UPI, generał de Gaulle nosi się z zamiarem jednostronnego wstrzymania ognia w Algierii, o czym wspominał w swym oświadczeniu z 4 listopada, aby ocalić swą algierską politykę. Wojska francuskie wstrzymałyby w konsekwencji wszelkie działania.

kała przez przeszło 200 tysięcy Muzułmanów — zamieniona została w swego rodzaju wielki obóz koncentracyjny. Otoczono ją hermatycznymi kordonami policji, żandarmerii i wojska. Nikt nie może wejść do niej ani jej opuścić.

Przez całą noc z wtorku na środę w dzielnicy tej coś się działo. Agencje pisały o „gwałtownym wrzucie”, o „oklaskach i okrzykach”, którymi tłum odpowiadał na przemówienia wiecowa. Jednakże o świcie nisko, tuż nad dachami domów przeleciały helikoptery armii francuskiej. Wystawały z nich lufy karabinów maszynowych.

■ Dokończenie na str. 2

Święta - Sylwester i... my

- Najmodniejsze włosy - koloru miodu
- Modne uczesanie - „Paris”

Poczynając od dnia dzisiejszego aż po noc sylwestrową pośród wielu innych materiałów zamieszczamy bieżące wiadomości poświęcone okresowi przedświątecznemu i przedświątecznemu.

Informować będziemy o takich „problemach” jak: co nowego w modzie? Co będziemy tańczyć w nadchodzącym karnawale? Gdzie i jak będziemy się bawić na Sylwestra w Warszawie i w innych miastach?

Na początek garść informacji przeznaczonych dla pań:

NAJMODNIEJSZE WŁOSY — KOLORU MIODU!

Jak nas poinformowali członkowie warszawscy mistrzowie fryzjerskiego, a wśród nich

tak popularni jak Gabriel (Sielicki), Władysław (Kubasiewicz), Władysław (Winkowski) i Wiktor (Tokaj), ustalono już obowiązujące w nadchodzącym karnawale uczesanie oraz kolor włosów. Moda ta jest w tym roku podobna do paryskiej.

Naczelna zasada uczesania: włosy możliwie najkrótsze, kolory jasne o ciepłych, żywych odcieniach. Niemodne są już kolory „martwe” — szare, popielate itp. Lansuje się unikanie naturalnej barwy włosów.

Na pytanie, jakie kolory będą najmodniejsze, mistrzowie grzebień odpowiadają jednomyślnie: miodowy, różowy, wszystkie odcienie rudego. Można również na sylwestrowe zabawy farbować włosy jednokolorowo na kolory: zielony, fioletowy, niebieski, a nawet czerwony. Oczywiście należy pamiętać o odpowiednim dobarianiu barwy włosów do stroju i urody.

Ważnym przybraniem włosów będzie sztuczna biżuteria. Musi być ona jednak odpowiednio delikatna i lekka.

Nie używa się w tym roku jak twierdzą fryzjerzy warszawscy srebrnych i złotych proszków do włosów jak również kolorowych pudrów.

A teraz kilka słów o kształcie najmodniejszej fryzury. Mówi o tym „wyszczególnienie” w tej dziedzinie — pan Gabriel:

Delegacja jugosłowiańskiej służby zdrowia bawi w Polsce

WARSZAWA (PAP). — 14 bm. przybyła z wizytą do Polski delegacja służby zdrowia Federacyjnej Ludowej Republiki Jugosławii, z przewodniczącym rady zdrowia Ludowej Republiki Słowenii, członkiem Komitetu Wykonawczego LRS — Silih Niko.

Celem przyjazdu delegacji jest podpisanie planu współpracy w dziedzinie ochrony zdrowia na rok 1961 między Ministerstwem Zdrowia i Opieki Społecznej, a Sekretariatem Zdrowia Publicznego Związku Rady Wykonawczej FLR Jugosławii.

W Belcourt — dzielnicy robotniczej Algieru — policja rozprasa manifestację muzułmańską na rzecz niepodległości Algierii. Fot. — CAF

lania ofensywne używając broni jedynie w wypadku „koniecznej obrony”.

PARYŻ (PAP). Casbah — olbrzymia czysto arabska dzielnica Algieru, zamiesz-

50 zabitych marynarzy w wyniku zderzenia statków w cieśninie Bosforu

LONDYN (PAP). Jak donosi agencja Reutera ze Stambułu, tragiczna w skutkach katastrofa wydarzyła się w środę rano w cieśninie Bosfor. Według nie potwierdzonych danych, eksplozja wywołana zderzeniem się dwóch tankowców oraz po-

żar, który wybuchł na znajdującym się w pobliżu trzecim statku, pociągnęła za sobą śmierć około 50 marynarzy. Pierwszych kilkanaście ofiar katastrofy, które zdołały uciec z życiem, przewieziono do szpitali.

Przyczyna tragicznego wypadku było zderzenie płynących w przeciwnych kierunkach jugosłowiańskiego tankowca „Peter Zoranic” (16.300 TDW) z greckim tankowcem „World Harmony” (20.922 TDW). Obie statki stanęły w płomieniach i zszedły z kursu zbliżyły się do stojącego na kotwicy tureckiego statku „Tarsus” (9.450 BR), który również się zapalił. Wszczęta natychmiast akcja ratownicza zapobiegła przetrzuceniu się ognia na znajdujące się na nabrzeżu składy paliw.

Zbudzona ogłosem eksplozji ludność zaobserwowała, jak z pokładu płonących statków na rybnym ruczajku się woda próbując ratować życie i dotrzeć do brzozy. „Peter Zoranic”, który płynął z ładunkiem 12 tysięcy ton benzyny do Hamburga spłonął całkowicie. Zatonął również statek grecki. Turecki statek został poważnie uszkodzony.

Zamach stanu w Etiopii?

LONDYN (PAP). W środę po południu agencje prasowe podały wiadomość o zamachu stanu w Etiopii. Według dotychczasowych doniesień, zamach stanu został dokonany przez siły zbrojne, zaś na czele nowego rządu stoi następca tronu Etiopii, 44-letni syn cesarza Haile Selassie — książę Asfa Waasan. Dotychczas brak oficjalnego potwierdzenia tej informacji, jednakże dalsze wiadomości agencji prasowych, powołujących się na radio Addis Abeby wskazują, że w stolicy Etiopii rzeczywiście nastąpiły jakieś poważne wydarzenia.

Cesarz Haile Selassie, który przebywa obecnie w wizytą oficjalną w Brazylii, stwierdził w środę po południu, że otrzymał rano sprawozdanie z Addis Abeby, z którego wynika, że „sytuacja w kraju jest normalna”.

Rekordowy lot samolotu USA

NOWY JORK (PAP). Amerykański bombowy samolot odrzutowy „B-52” ustanowił nowy rekord świata w długości przelotu bez lądowania i uzupełniania paliwa. Według komunikatu dowództwa sił lotniczych USA samolot przeleciał 16 tys. km. Lot trwał 19 godzin i 45 minut.

Zażarte walki na ulicach Vientiane

LONDYN (PAP). Jak wynika z doniesień napływających ze stolicy Laosu Vientiane, na ulicach tego miasta toczą się zażarte walki między oddziałami kapitana Kong Le i oddziałami Pathet Lao, a rebeliantkami jednostkami generała Nosavana i pułkownika Kouprasith Abhaya.

Walki na ulicach Vientiane rozpoczęły się 13 bm, kiedy to oddziały rebeliantów, przełamując linie obronne jednostek kapitana Kong Le i Pathet Lao, wdarły się do miasta.

Podczas walk obie strony używają broni ciężkiej, w tym również moździerzy.

Agencje zachodnie podają, iż rebeliantom, którzy mają znaczną przewagę liczebną, udało się wyprowadzić z miasta Kong Le z okolic lotniska Vientiane.

„My komuniści, zwracamy się z wezwaniem do wszystkich ludzi pracy, do narodów wszystkich kontynentów: działajcie na rzecz międzynarodowego i pokojowego współistnienia, przeciwko „zimnej wojnie”, przeciwko wyścigowi zbrojeń!”

TAK brzmi słowa apelu do narodów świata, wysłuszanego przez przedstawicieli 81 partii komunistycznych i robotniczych, zgromadzonych na naradzie w Moskwie. Słowa żarliwe, proste, trafiające do umysłów i serc wszystkich ludzi na świecie, niezależnie od kolorów skóry, wyznania czy przekonań politycznych.

Zrozumieją je dobrze uczestnicy pochodów protestacyjnych do angielskiego ośrodka atomowego w Aldermaston i francuscy bojownicy o zakończenie wojny w Algierii. Podchwycają je

Japończycy, mieszkańcy meczetów Hiroszimy i socjaldemokraci zachodnioniemieccy, którzy wbrew oficjalnej polityce swego kierownictwa potępiają zbrojeńca Bundeswehry.

Nie ma chyba nikogo na świecie — oddarzonego sumieniem, wyobraźnią i zdrowym rozsądkiem — kto by nie uświadomił w całej pełni, że użycie w apelu konieczności dokonania przez ludzką rękę wyboru: między pokojem a wojną, między powszechną zagładą a powszechnym rozkwitem.

Szansa ocalenia pokoju jest realna. Przede wszystkim dlatego, że istnieje potężna baza walki o pokój w postaci obozu socjalistycznego, pierwszej w dziejach zorganizowanej państwowo wspólnoty, która za główny cel swych działań postawiła sobie uwolnienie ludzkości od lęku przed wojną.

Pomocnym ramieniem w walce o realizację tych zadań jest dla obozu socjalistycznego międzynarodowy ruch robotniczy.

W coraz też większym stopniu na decyzje rządów oddziaływałe naciski opinii publicznej „szarego człowieka” z ulicy.

Apel ostrzegający przed zgubnymi skutkami radioaktywności doprowadził do przerwania doświadczeń z bronią jądrową, głos ludzkości, domagający się spotkania na szczytach, spowodował że wbrew stanowisku rządu amerykańskiego na tegoroczną sesję ONZ zjechali się do Nowego Jorku szefowie większości państw świata.

To są konkretne fakty, świadczące, że **SILY ANTYWOJENNE** stają się w coraz większym stopniu motorem protestów i przemian zachodzących na świecie, spychając na pozycje defensywne ideologie imperializmu. Ale nie znaczy to bynajmniej, że pokój spadnie z nieba. Imperializm nie rezygnuje bowiem z utraczonych pozycji. Wskazuje na to chociażby przykład Kongo, gdzie kolonizatorzy usiłują utopić w morzu krwi afrykański ruch niepodległościowy. Również w sprawach rozbrojenia państwa imperialistyczne stosują tak tykę gry na zwłokę, aby tymczasem rozbudowywać swój arsenał wojenny i powiększać się baz na świecie. Rządy państw kapitalistycznych nie kwapią się rozpatrywać nie tylko radzieckich propozycji powszechnego i całkowitego rozbrojenia, ale i częściowych rozwiązań, proponowanych przez Polskę czy kraje neutralne.

Powstanie wielkiego Ogólnowojennego Frontu Pokojowego umożliwił przeobrażenie w rzeczywistość wspólniejszej prawdy, która jest istotą wszystkich poczynań obozu socjalistycznego. „Wojna nie jest nieunikniona”.

OCDE nową organizacją europejską

PARYŻ (PAP). W środę, 20 krajów — 18 członków zlikwidowanej Europejskiej Organizacji i Współpracy Gospodarczej (OECE) oraz Stany Zjednoczone i Kanada — podpisało konwencję o utworzeniu na jej miejsce nowej organizacji ekonomicznej pod nazwą organizacja współpracy i rozwoju ekonomicznego.

NATO ma radzić nad powołaniem do życia czwartej siły atomowej

PARYŻ (PAP). W środę zakończyła się dwudniowa poufna sesja komitetu wojennego szefów sztabów NATO, która poczyniła przygotowania do piątkowych obrad atlantyckiej rady ministerialnej. Pracom komitetu przewodniczył szef sztabu brytyjskiego Mountbatten. Obecny był również m. in. generał zachodniemiecki Heusinger, który został ostatnio mianowany nowym przewodniczącym stałego komitetu wojskowego NATO w Waszyngtonie. General Norstad, naczelny dowódca sił zbrojnych NATO w Europie, który także uczestniczył w obradach, ma złożyć na sesji rady ministerialnej wyczerpujące sprawozdanie o obecnym stanie gotowości militarnej NATO.

Na sesję rady ministrów NATO przybył już w środę sekretarz stanu Herter, który będzie przewodniczył delegacji amerykańskiej. Be-

dzie to prawdopodobnie jedno ostatnie poważniejsze wystąpienie dyplomatyczne przed zmianą obsady Departamentu Stanu po objęciu urzędowania przez nowego prezydenta USA Kennedy'ego.

Obecny jest też w Paryżu włoski minister spraw zagranicznych Segni. Inni uczestnicy sesji przybywają stopniowo do stolicy Francji. Kada ministrów NATO zamieściła zwołanie przedyskutowania amerykańskiego planu stworzenia czwartej siły atomowej z udziałem poszczególnych sygnatariuszy NATO. Według pogłosek paryskich, Stany Zjednoczone zadeklarują gotowość oddania do dyspozycji NATO pięciu lub dziesięciu okrętów podwodnych uzbrojonych w rakiety „Polaris” i głowicami jądrowymi oraz około 100 samych rakiet tego typu. Wiadomo zresztą, że na razie Stany Zjednoczone jeszcze nie dysponują taką ilością rakiet „Polaris”. Sugestia amerykańska w tej sprawie spotyka się z niechęcią Paryża, któryliż bowiem z francuskim projektem stworzenia własnej atomowej „siły uderzeniowej”.

Krwawe represje w algierskiej dzielnicy Casbah

■ Dokończenie ze str. 1

szynowych. Dopiero wtedy kobiety algierskie zniknęły z dachów.

Nad ranem — jak dowiadujemy się z oficjalnego komunikatu francuskich władz wojskowych — do Casbah wtargnęły oddziały wojska i żandarmerii. Komunikat głosi: „były one dobrze przybrane przez ludność muzułmańską, która prosiła je o ochronę przed FLN”.

Nie żenując się bynajmniej wymogami konsekwencji i logiki, komunikat informuje następnie, że wojsko „zdobyło cztery czy pięć barykad i usunęło z nich sztandary FLN”.

I znowu Agencja Reutersa informuje dokładnie: „Z Casbah dochodzą odgłosy strzelaniny — pisze ona. Nie wiemy do tej chwili, kto strzelał i do kogo. Francuskie źródła twierdzą, że jest wiele ofiar. Koła wojskowe podają, że policja aresztowała agentów algierskiego Frontu Wyzwolenia Narodowego”.

Tak więc zapowiedziane przez de Gaulle'a represje wobec winnych za wypadki ponownie ograniczają się tylko do ludności algierskiej.

Poza tym miasto Algier jest spokojne. Sklepy otwarte, ruch normalny.

JAKA WARTOŚĆ MA OBECNE REFERENDUM — ZAPYTUJE OPINIA FRANCUSKA

Jak powszechnie przewidywano w Paryżu, de Gaulle nie biorąc pod uwagę wymowy krwawych zajęć w Algierii, zdecydowanie jest kontynuować swą politykę, którą określił jako „jedynie dobrą”. Potwierdził to w liście do ministra ds. spraw Algierii, Joxe'a, ogłoszonym przez radio i prasę. Jednakże kontrast między algierską polityką de Gaulle'a a

rzeczywistością stał się zbyt jaskrawy, aby słowa generała znalazły poparcie nawet u jego dotychczasowych zwolenników.

Komunikaty AFP mówią jednak o:

■ śmiertelnych ofiarach nocnych walk w tej dzielnicy,

■ ambulansach, które wywożą z Casbah rannych,

■ 4000 manifestantów, którzy zebrałi się około południa na jednej z ulic Casbah,

■ terrorze wprowadzonym przez żandarmerię i spadochroniarzy. Przeszukują oni dom za domem, ulicę za ulicą. Zajęli kawiarnie, gdzie przeprowadzają rewizję, młodzież arabską stoi pod murami z reklamami wzniesionymi do góry. Żołnierze i policja rewidują ich;

■ w Oranie władze bezpieczeństwa przeprowadzają podobne rewizje w dzielnicach arabskiej, która tak samo jak w Algierze, otoczona jest ścisłym kordonem wojska i żandarmerii. Ultrasowski front „Algierii francuskiej” wydał tajną ulotkę, w której zarządza komicznie strajki, zapowiadając jednocześnie zwycięstwo „w następnej walce”.

Władze nie pociągają do odpowiedzialności kupców ultrasowskich, którzy brali udział w strajku. Ostatnie depeze potwierdzają więc, że cała akcja represyjna skierowana jest przeciwko ludności algierskiej.

Ostatni bilans tragicznych wypadków algierskich zamyka się cyfrą 122 zabitych, w tym 112 Muzułmanów, 10 Europejczyków.

Według doniesień agencji, w dzielnicy arabskiej Algieru odbyła się kilka minut po godz. 16 głośna demonstracja ludności muzułmańskiej. Interweniowała policja i żandarmeria, obrzucając demonstrantów granatami szturmowymi i granatami z gazami łzawiącymi.

W Algierze podano oficjalnie do wiadomości, że decyzja francuskiego delegata generalnego rozwiązana została ultrasowski „Front na rzecz Algierii francuskiej”.

6 lat więzienia za kuplerstwo

WARSZAWA (PAP). — Sąd Powiatowy dla m. st. Warszawy rozprawił sprawę Kazimierza Kreczmańskiego, który uprawiał proceder kuplerstwa udostępniając za opłatą swe mieszkanie (w którym mieszkało 4 dzieci), prostytutkom i ich partnerom. Kreczmański był już karany za kuplerstwo w 1955 r. 2,5-letnim więzieniem i po odbyciu kary powrócił do uprawiania tego procederu.

Tym razem sąd wymierzył Kreczmańskiemu ostrzejszą karę, skazując go na 6 lat więzienia i 10 tys. zł grzywny. Jego żonę, Genowefę Kreczmańską, która współdziałała z kuplerstwem, sąd wymierzył karę 2,5 roku więzienia i 5 tys. zł grzywny.

Wybuch w amerykańskim ośrodku rakietowym

NOWY JORK (PAP). W wtorek wieczorem w amerykańskim ośrodku rakietowym na wyspie San Clemente (u wybrzeży Kalifornii) nastąpił wybuch. Jedna osoba zginęła, trzy odniosły rany.

Organizacja partyjna Kuty im. Lenina „komitetem powiatowym”

KRAKÓW (PAP). 14 bm. odbyło się połączone plenarne posiedzenie dzielnicowej Instancji partyjnej w Nowej Hucie i komitetu fabrycznego kombinatu im. Lenina z udziałem i sekretarza KW PZPR w Krakowie Lucjana Motyki. W czasie posiedzenia ogłoszona została uchwała sekretariatu Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Krakowie, która za zgodą KC nadaje organizacji partyjnej w Hucie im. Lenina uprawnień komitetu powiatowego. Organizacja partyjna działająca w kombinacie metalurgicznym im. Lenina liczy już około 2.600 członków, a więc więcej niż wiele powiatowych organizacji w województwie krakowskim. Ponadto jest to organizacja w zakładzie posiadająca kluczowe znaczenie dla gospodarki krajowej.

„Szczecin” na mieliznie

Statek Polskiej Żeglugi Morskiej „Szczecin”, odbywający swój setny rejs ośmiadni na mieliznie na Zalewie Szczecińskim. Próby zejścia o własnych siłach nie powiodły się; statek zaladowany jest bowiem po brzoję, a poziom wody na torze wyjątkowo niski. Na pomoc „Szczecinowi” podały jednostki Polskiego Ratownictwa Okrętowego „Rosomak” i „Światowid”.

Po ściągnięciu „Szczecina” z mielizny, statek będzie musiał przejść naprzeciwko uszkodzonych urządzeń w których stożni remontowej.

Największy tankowiec rzeczny

W Stalingradzie buduje się obecnie największy tankowiec rzeczny świata o ładowności 5.000 ton. Statek ten posiadałby dwa źródła napędu o 1.000 KM i konstrukcję pomp, przy pomocy których może on wypompuwać w ciągu pięciu godzin cały ładunek, czyli 5.000 ton ropy na godzinę. (b.k.)

Zachód uniemożliwił podjęcie decyzji

„SUNDAY TIMES”, Londyn. W korespondencji z Warszawy dziennik brytyjski charakteryzuje ustosunkowanie się opinii polskiej do polityki rządu brytyjskiego wobec NRF i pisze:

„Brytyjska polityka zacierała nie widzę z zachodnimi Niemcami jest krytykowana przez sfery rządowe, jak również opinię publiczną. Po dwóch tygodniach podróży do Polski i dyskusji z wieloma ludźmi przekonałem się, że oficjalne polskie obawy wobec Niemiec zachodnich są podzielane prawie przez każdego Polaka. Obawy przed zbyt późnym Niemcami zachodnimi, których oczy skierowane są na utracenie ziem poza linią Odry i Nysy — są spontaniczne, a zbliżenie NRF do Wielkiej Brytanii wywołuje

„Pokoju można więc obrońić utrwalając tylko przez zespolenie wszystkich sił pokoju w realizacji dwóch najpilniejszych obecnie zadań — demaskowania obłudnych poczynań państw imperialistycznych i likwidacji wszelkich zapalnych punktów na świecie.”

Rada Bezpieczeństwa zakończyła debatę nad sytuacją w Kongu

NOWY JORK (PAP). W środę rano Rada Bezpieczeństwa po całonocnej dyskusji zakończyła omawianie sytuacji w Kongu. Wskutek postawy USA i innych państw zachodnich rada nie podjęła żadnej akcji, by pomóc narodowi kongijskiemu.

W pracach rady oprócz jej członków brali udział delegaci Gwinei, Mali, Indii, Indonezji, Maroka, Jugosławii, ZRA i Kamerunu.

W trakcie dyskusji bardzo wyraźnie zarysowały się dwie linie polityki, dwa fronty państw. Kraje kolonialne wraz ze swymi sprzymierzeńcami próbowali dowiedzieć, że Rada Bezpieczeństwa nie potrzebuje poczynić żadnych konkretnych kroków. Wystarczy — oznajmiali przedstawiciele tych krajów — jeśli ONZ nie będzie mieszać się w wewnętrzne sprawy Konga. Wobec sytuacji, jaka wytworzyła się w Kongu, było to równoznaczne z zdaniem, by ONZ nie przeszkadzała kolonialistom w ich machinacjach w Kongu.

Przedstawiciele krajów Azji, Afryki i obozu socjalistycznego wyrażali niepokój o los narodu i państwa kongijskiego. Równocześnie ostro skrytykowali oni stanowisko ONZ w Kongu. Delegaci tych państw oświadczyli, że sekretarz generalny ONZ trzymając się wraz z dowódcami wojsk ONZ zasady „nieingerencji” de facto pozwolił dokonać puczu wojskowego i broni bezprawia w Kongu.

Delegacje krajów afrozjatyckich i państw obozu socjalistycznego nalegały, aby ONZ aktywnie i energicznie usunęła trudności i likwidowała niebezpieczną sytuację w Kongu. Żądali zarazem, aby w tym celu podjęła niezwłocznie konkretne kroki. Przedstawiciele ZRA, Gwinei, Cejlonu, Maroka i Indonezji oświadczyli, że ich rządy od-

POLSKA A W. BRYTANIA

„SUNDAY TIMES”, Londyn. W korespondencji z Warszawy dziennik brytyjski charakteryzuje ustosunkowanie się opinii polskiej do polityki rządu brytyjskiego wobec NRF i pisze:

„Brytyjska polityka zacierała nie widzę z zachodnimi Niemcami jest krytykowana przez sfery rządowe, jak również opinię publiczną. Po dwóch tygodniach podróży do Polski i dyskusji z wieloma ludźmi przekonałem się, że oficjalne polskie obawy wobec Niemiec zachodnich są podzielane prawie przez każdego Polaka. Obawy przed zbyt późnym Niemcami zachodnimi, których oczy skierowane są na utracenie ziem poza linią Odry i Nysy — są spontaniczne, a zbliżenie NRF do Wielkiej Brytanii wywołuje

„Pokoju można więc obrońić utrwalając tylko przez zespolenie wszystkich sił pokoju w realizacji dwóch najpilniejszych obecnie zadań — demaskowania obłudnych poczynań państw imperialistycznych i likwidacji wszelkich zapalnych punktów na świecie.”

Rada Bezpieczeństwa zakończyła debatę nad sytuacją w Kongu

NOWY JORK (PAP). W środę rano Rada Bezpieczeństwa po całonocnej dyskusji zakończyła omawianie sytuacji w Kongu. Wskutek postawy USA i innych państw zachodnich rada nie podjęła żadnej akcji, by pomóc narodowi kongijskiemu.

W pracach rady oprócz jej członków brali udział delegaci Gwinei, Mali, Indii, Indonezji, Maroka, Jugosławii, ZRA i Kamerunu.

W trakcie dyskusji bardzo wyraźnie zarysowały się dwie linie polityki, dwa fronty państw. Kraje kolonialne wraz ze swymi sprzymierzeńcami próbowali dowiedzieć, że Rada Bezpieczeństwa nie potrzebuje poczynić żadnych konkretnych kroków. Wystarczy — oznajmiali przedstawiciele tych krajów — jeśli ONZ nie będzie mieszać się w wewnętrzne sprawy Konga. Wobec sytuacji, jaka wytworzyła się w Kongu, było to równoznaczne z zdaniem, by ONZ nie przeszkadzała kolonialistom w ich machinacjach w Kongu.

Przedstawiciele krajów Azji, Afryki i obozu socjalistycznego wyrażali niepokój o los narodu i państwa kongijskiego. Równocześnie ostro skrytykowali oni stanowisko ONZ w Kongu. Delegaci tych państw oświadczyli, że sekretarz generalny ONZ trzymając się wraz z dowódcami wojsk ONZ zasady „nieingerencji” de facto pozwolił dokonać puczu wojskowego i broni bezprawia w Kongu.

Delegacje krajów afrozjatyckich i państw obozu socjalistycznego nalegały, aby ONZ aktywnie i energicznie usunęła trudności i likwidowała niebezpieczną sytuację w Kongu. Żądali zarazem, aby w tym celu podjęła niezwłocznie konkretne kroki. Przedstawiciele ZRA, Gwinei, Cejlonu, Maroka i Indonezji oświadczyli, że ich rządy od-

Przegląd prasy Za granicą - o Polsce

PRZYKŁAD WSPÓŁISTNIEŃ

„ANSA”, Rzym. Włoska agencja prasowa ANSA omawia niedawne zawarcie układu handlowego i o współpracy technicznej między Polską i Włochami:

„Można stwierdzić, że stosunki ekonomiczne włosko-polskie wchodzi w nową fazę, będącą równocześnie wynikiem polepszanego klimatu politycznego...”

Jeśli chodzi o układ dotyczący współpracy technicznej, to po raz pierwszy Polska zawiera w tej dziedzinie układ z jednym z krajów zachodnich. I jeśli nawet do Włoch przyjdzie więcej Polaków niż do Polski Włochów — stanowi to dużą korzyść także dla nas”.

ZAKAZ I ZEZWOLENIE

„THE WORKER”, Londyn. Nawiązując do oburzenia, które wywołał zakaz wyświetlania w kinach brytyjskich dokumentalnego filmu „Warszawskie Getto” i zezwolenie na pokaz filmu „Zmierzam do gwiazd” sławiącego v. Brauna, współtwórcę rakiet V-1 i V-2 dla armii hitlerowskiej, dziennik pisze:

„Warszawskie Getto” wydobyt z archiwów hitlerowskich po to, by przypomnieć o okropnościach hitleryzmu, natomiast film „Zmierzam do gwiazd”, wyprodukowany został z intencją podjęcia próby przekonań i wybaczenia. Celem tego drugiego filmu jest przygotowanie nas na dalszą rozbudowę militarną zachodniej Ameryki i zapoznanie z bronią atomową. Film ten wchodził z początkiem przyszłego roku na ekrany kin brytyjskich. Film „Getto Warszawskie”, który powinien być obejrany przez każdego, został zakazany przez cenzurę.

Nacisk ze strony opinii publicznej i polskiej inteligencji wywarł na cenzurze, że film ten nie może być wyświetlany, przeciwko pociskom „Polaris” i bazom amerykańskim, przeciwko bombie atomowej i wodnorodnej wściezła i ani kosztowne wysiłki wpływowej amerykańskiej wytwórni filmowej, ani upór brytyjskiego urzędu cenzury — nie powstrzymają tego ruchu”.

zebr. G. B.

Dziwy natury

Pod wpływem ciepła i dużej wilgotności, w ogródkach nadodrzańskich rozwijają się pęki bżów. Na skwerach i placach Zielonej Góry mienia się kwitnące bratki szlachetne. Po dwumiesięcznej nieobecności w obojętnej domostw i parkach buszują znowu bez troski niektóre ptaki wędrownie.

Tak np. w Nowej Soli wdziano na drzewach rozpiane szpaki. Ptaki zachowały się tak, jak gdyby zamierzały niebawem przystąpić do budowy gniazd.

W kilku ogródkach działkowych Koszalin zakwitły powtórnie krzewy malin. Kwiaty są bardzo piękne i jak stwierdza miejscowa ludność — są one zapowieścią łagodnej zimy na Wybrzeżu Koszalińskim.

ta bez wojen, wyzysku i nędzy...”

PRZYKŁAD WSPÓŁISTNIEŃ

„ANSA”, Rzym. Włoska agencja prasowa ANSA omawia niedawne zawarcie układu handlowego i o współpracy technicznej między Polską i Włochami:

„Można stwierdzić, że stosunki ekonomiczne włosko-polskie wchodzi w nową fazę, będącą równocześnie wynikiem polepszanego klimatu politycznego...”

Jeśli chodzi o układ dotyczący współpracy technicznej, to po raz pierwszy Polska zawiera w tej dziedzinie układ z jednym z krajów zachodnich. I jeśli nawet do Włoch przyjdzie więcej Polaków niż do Polski Włochów — stanowi to dużą korzyść także dla nas”.

ZAKAZ I ZEZWOLENIE

„THE WORKER”, Londyn. Nawiązując do oburzenia, które wywołał zakaz wyświetlania w kinach brytyjskich dokumentalnego filmu „Warszawskie Getto” i zezwolenie na pokaz filmu „Zmierzam do gwiazd” sławiącego v. Brauna, współtwórcę rakiet V-1 i V-2 dla armii hitlerowskiej, dziennik pisze:

„Warszawskie Getto” wydobyt z archiwów hitlerowskich po to, by przypomnieć o okropnościach hitleryzmu, natomiast film „Zmierzam do gwiazd”, wyprodukowany został z intencją podjęcia próby przekonań i wybaczenia. Celem tego drugiego filmu jest przygotowanie nas na dalszą rozbudowę militarną zachodniej Ameryki i zapoznanie z bronią atomową. Film ten wchodził z początkiem przyszłego roku na ekrany kin brytyjskich. Film „Getto Warszawskie”, który powinien być obejrany przez każdego, został zakazany przez cenzurę.

Nacisk ze strony opinii publicznej i polskiej inteligencji wywarł na cenzurze, że film ten nie może być wyświetlany, przeciwko pociskom „Polaris” i bazom amerykańskim, przeciwko bombie atomowej i wodnorodnej wściezła i ani kosztowne wysiłki wpływowej amerykańskiej wytwórni filmowej, ani upór brytyjskiego urzędu cenzury — nie powstrzymają tego ruchu”.

zebr. G. B.

Telewizja w Chinach

PEKIN (PAP). W roku bieżącym powstało w Chinach 1500 centrów telewizyjnych. Uruchomiono je w miastach Tientsin, Uhan, Nankin, Tajwan, Hefei i Czenngow.

Od pierwszego października 1958 roku, kiedy centrum telewizyjne Pekinu nadało swą pierwszą audycję w całym Chinach pracuje już 15 stacji telewizyjnych w większych miastach przemysłowych kraju, a m. in. w Szanghaju, Anszuanu, Szejanle i Huangczou.

Równocześnie rozwija się produkcja telewizorów. Zakłady telewizyjne istnieją już w Pekinie, Szanghaju, Tientsinie i innych miastach, produkując aparaty różnych typów.

Słupski teatr amatorski nagrodzony

W Szczawnie Zdroju zakończył się I przegląd amatorskich zespołów artystycznych Ziemi Zachodnich, w którym brały udział najlepsze zespoły Dolnego Śląska, Ziemi Lubuskiej, województwa szczecińskiego i koszalińskiego.

Dwie równorzędne pierwsze nagrody otrzymały: zespół „Ulica” przy PDK w Słupsku, który wystawił dramat Gorkiego „Wassa Żeleznowa” oraz Bielański Teatr Robotniczy, który wystąpił ze sztuką Jurgielewiczowej pt.: „Stan zagrożenia”.

LEKARZE „ZŁEJ ATMOSFERY”

PIERWSZEGO w kraju socjologa otrzymał Zakład Mechaniczny „Ursus” pod Warszawą. Został nim mgr Antoni Turzański, specjalista w zakresie socjologii przemysłowej.

Mgr Turzański zaczął pracę od sporządzenia kwestionariusza ankietowego. Miał on spełnić rolę wstępnego sondażu opinii, niezbędnego dla przyszłych szczegółowych badań socjologicznych w przedsiębiorstwie. Miał tak-

że ujawnić, jaki jest klimat pracy w zakładach i co wpływa na samopoczucie pracowników umysłowych, spośród których co roku 10 procent opuszcza „Ursus”. Pytania ankietowe ułożono w sześć grup problemowych: dane osobiste odpowiadające, dane o jego pracy i stosunku do niej, opinia o przełożonym, opinia o kolegach z najbliższego otoczenia, opinia kierownika o podległych

pracownikach, opinia o atmosferze pracy.

TYSIĄC ANKIET

KWESTIONARIUSZE wręczono tysiącom osobom (85 proc. ogólnej ilości pracowników inżynieryjno - technicznych, administracyjnych i ekonomistów). Formularze wypełniło prawidłowo i zwróciło 16 proc. badanych.

Ten skromny odsetek wymaga wyjaśnienia. Jeszcze nie przywykliśmy do poważnych badań ankietowych — niezbędnych, do czego służą i jaki jest pożytek ze szczerego, konkretnego wypełnienia rubryk kwestionariusza...

Jednak nawet te 16 proc. odpowiedzi odzwierciedliło sytuację w zakładach. Na przykład: z ankiet wynika, że tendencją do opuszczenia przedsiębiorstwa zdradza 120 osób. Liczba ta odpowiada statystyce z ostatnich lat: w 1957 roku odeszło z „Ursusa” 139 osób, w 1958 r. 167, w 1959 — 121.

70 procent odpowiadających ocenia atmosferę pracy w zakładach jako złą. Przyczyny: zła organizacja pracy (28,3 proc.), nierównomierność nateżenia pracy w poszczególnych okresach czasu (28,3 proc.), nieproporcjonalność pracy i zarobków (43,2 proc.), niezrozumienie pracowników (53,2 proc.), błędna polityka awansu i nagród (48,3 proc.), brak kwalifikacji zawodowych (35 proc. cent).

ZASŁATWY TO SAMI

JESLI wierzyć głosom z ankiet (będą one stopniowo uzupełniane i korygowane szczegółowymi badaniami różnych grup pracowników), większość przyczyn, które budzą chęć odejścia z zakładów, to „sprawy do załatwienia” we własnym zakresie.

Kierownictwo przedsiębiorstwa (zarówno tego, jak i

innych) dysponuje przecież środkami, żeby zapewnić sobie wysokokwalifikowanych specjalistów — przynajmniej w tradycyjnych miejscowościach. Błędem w awansowaniu i nagradzaniu pracowników można zapobiec przez zachowanie proporcji między pracą a zarobkiem (normy, wymagania...).

Pozostaje zła organizacja pracy. Również i tutaj wiele można samemu poprawić i stopniowo się poprawia.

Wreszcie — niezrozumienie pracowników przez ich bezpośrednich przełożonych, na co skarży się przeważająca ilość uczestników ankiet.

KIEROWANIA LUDZMI NALEŻY SIĘ UCZYĆ

JEST zasługą pierwszej ankiety socjologicznej, opracowanej wewnątrz przedsięwzięcia przemysłowego, że pokazała wrażliwość ludzi na sposób, w jaki odnoszą się do nich zwierzchnicy. W „Ursusie” okazało się, że stosunki między przełożonymi i podległymi pracownikami umysłowymi (bo tylko takich dotyczyło pierwsze badanie) są najgorszymi z czynników stabilności załogi, ważniejszym nawet niż materialne warunki pracy (atrakcyjne uposażenie, nowoczesna fabryka, bliskość Warszawy).

53,2 proc. badanych uważa, że najprzekrzeszszą stroną pracy w „Ursusie” jest „niezrozumienie pracowników”. Wynika ono z pewnych ujemnych cech osobistych, czy sposobu zachowania się przełożonych, z ich „zarozumiałości” (53,3 proc. głosów), „niesprawiedliwości” (32,5 proc.), „braku takty” (32,5 proc.), „braku energii” (10,75 proc.). Pojedyncze głosy padły na rubryki „ponury”, „nieżyczliwy”, „wybuchowy”, „mśliwy” i „niewymagający”.

Wyniki ankiet zostały opracowane przez urzędową stację maszyn liczących „Arifma” na podstawie zaszyfrowanej części kwestionariusza: samą ankietę mgr Turzański zniszczył po sporządzeniu syfry. Wkrótce potem kierownictwo zakładów zaprosiło do fabryki wybitnego socjologa przemysłowego i zdobyłi zaszczytne dla siebie 15 miejsc na około 50 uczestników doświadczonych już krótkofalowców. Należałoby podkreślić bardzo przychylnie stanowisko dyrekcji technikum do młodego krótkofalowca, która umożliwiła mu brać udział w zawodach.

Z jakim skutkiem — pozostaje dalsze ankiety.

Irena Frąckowiak

POD ŚWIATŁO

Podróż w nocy

Zmordowana nocną podróżą w jedną stronę, wypompowana całodzienną warszawską konferencją w dymie, usiadłam do nocnego pociągu, wracającego do Sopotu, pół żywa.

Miejsce było wygodne przy oknie, w przedziale tylko jedna osoba.

Teraz spać! Spaać! — Pani daleko?

— ...

Otworzyłam jedno z dwóch szczerze zamkniętych oczu. We mnie wpał trywał się badawczo starzy pan z wąsami — emerytowany kolejarz, może były farmaceutą. W

przedziale nie było poza nim nikogo, pytanie więc skierowane było do mnie.

— Daleko pani? — zapytał ponownie.

— Daleko. O daleko! I zamknęłam świeżo otwarte oko. Zza gęstwy zmęczenia usłyszałam:

— Bo ja daleko. Do Orłowa! — Milczałam. Do Orłowa! — krzyknął staruszek pochylając się w moją stronę.

— Aaaa — powiedziała i nakryła głowę palcem.

— Czy pani ma dzieci? — doleciało do mnie przez watolinę i 60-procentową „sekkę”.

— Czy pani ma dzieci? — tym razem pytanie za brzmiało pełniej i groźniej. Wychyliłam głowę spod palta, przepraszając powiedziałam, że nie mam i znowu schowałam się za paltó.

— A ja mam! — zawołał emerytowany kolejarz, albo były farmaceutą. Znowu otworzyłam oko, które w międzyczasie zapadło mi się gdzieś w tył głowy i odpowiedziałam, że to dobrze.

— Co dobrze? — zirykował się pan z wąsami.

— Ze pan ma dzieci — wyjaśniłam i chciałam schować się za paltó, ale nie zdążyłam, bo pan z wąsami zasapał i powiedział, że jak się nie ma dzieci, to nie można mówić, że dobrze...

— Jedną jest za marynarzem... —

— Co? — przestraszyłam się.

— No mówię. Córka. A pani?

— Ja nie — powiedziałam i spadłam z ławki. Starszy pan pozbierał mnie z podłogi i wyjaśnił, że najmłodszy miał świnkę, ale już nie ma.

— Zjedli go podatkarze? — zainteresowałam się antypaństwem.

— Nie. Na szyi.

— Aha — i spadłam z ławki drugi raz. Kiedy oprzytomniałam, leżałam nadal koło ławki, w przedziale było już parę osób, dojeżdżaliśmy do Gdańska. Starszy pan trzącał mnie gwałtownie w głowę i kontynuował: — To ja mówię, jak jest za marynarzem, niech ma futro, a ona nie ma... A pani mówi, że dobrze mieć dzieci.

— Nie dobrze — odpowiedziałam przytomnie.

— Co niedobrze — krzyknął pan z wąsami.

— Mówiła pani, że dobrze —

Złapałam za torbę i za miast w Sopocie wysiadłam w Gdańsku. Za mną dobiegał głos: — Jaś do Orłowa. Może się spotkam, to jeszcze sobie porozmawiamy. Do widzenia...

— Mam staby wzrok. Gdybym miała silny, zabijałby...

len

Najmłodszy elbląski krótkofalowiec

Najmłodszym członkiem elbląskiego Klubu LPZ jest Waldemar Telesiński, uczeń Technikum Skórzanego w Starogardzie. Kilkunastoletni Waldek jest zapalonym i bardzo uzdolnionym radioamatorem. Ostatnio brał udział w Centralnych Zawo-

dach Krótkofalowców LPZ, tzw. „Łowach na lisa”. Zawody te polegające na odnalezieniu zamaskowanej stacji nadawczej za pomocą małego odbiornika (pelengatora) własnej konstrukcji.

Telesiński okazał się najmłodszym uczestnikiem poważnych zawodów centralnych i zdobyłi zaszczytne dla siebie 15 miejsc na około 50 uczestników doświadczonych już krótkofalowców. Należałoby podkreślić bardzo przychylnie stanowisko dyrekcji technikum do młodego krótkofalowca, która umożliwiła mu brać udział w zawodach.

(ar)

Z konkurencji kobiecych pozostali nam jeszcze tylko do omówienia skoki i rzuty. W skoku w dal poprawiono wprowadzone zeszłoroczną przeciętną, lecz począwszy od drugiego miejsca, tabela najlepszych wyników wygląda bardzo niepozornie. Eli Krzesińska nadal brak sukcesów. Większość zawodniczek uprawiających tę konkurencję dysponuje bardzo mierną szybkością i nie lepszą techniką. Michalczevska, choć w minionym sezonie wyraźnie poprawiła szybkość, to jednak z rezultatem 13,0 na 100 m nigdy nie wyjdzie ponad przeciętność w skoku w dal. Wiosny nie czyni także młoda i wszechstronna Lewandowska. Wyjścia z impasu trzeba więc szukać gdzieś indziej. Startujące jeszcze w kategorii dzieci, aczkolwiek już figurujące na okręgowych tabelach 25 najlepszych seniorek, trzynasto, bądź czternastoletnie dziewczęta Lambej, Podczarska, czy Westphal, to z pewnością talenty godne oszlifowania...

W skoku wzwyż sytuacja jest nie lepsza, ale też chyba i nie gorsza, niż w innych okresach. Jesteśmy zresztą w o tyle uprzywilejowanej sytuacji, że u nas startowała zawodniczka przetranszująca co najmniej o klasę wszystkie swe krajowe rywalki, srebrna medalistka z Rzymu — Jarka Józwiakowska. W układzie sił (tzw. sekcji) czołowi nie widać się w okręgu zmienilo, jeśli nie liczyć wyraźnego „obniżenia lotów” przez Smolinska i przekroczenia wreszcie przez Kozicką bariery 150 cm. W sumie — i ta konkurencja czeka na swego trenera — specjalistę.

Technika kula należy do konkurencji, w których na wyniki dużej klasy trzeba dość długo czekać. Wszyscy jednak wskazują na to, że już niedługo na Wybrzeżu możemy dostrzec się reprezentacyjnego tandemu „kulomiotek”. Wierzymy w niewyeksplutowane możliwości Rusinówny, która przy odpowiedniej pracy nad sobą, a zwłaszcza racjonalnym wykorzystaniu zimowej zaprawy, powinna myśleć o przekroczeniu granicy nie piątego, szesnastu metrów... Potencjał reprezentantki, a kto wie, czy i nie rekordzistki kraju to młoda Kiewlona, na której

starty w przyszłym sezonie warto zwrócić baczną uwagę.

Dyskobolkom przewodził gwiazdka Kopuska, której gdyś się rezultat (47,04) dał poważny awans w ogólnopolskiej hierarchii. Trzeba tu jednak zaznaczyć, że w drugiej połowie sezonu okręg nie dysponował w tej konkurencji właściwie ani jedną w pełni wartościową zawodniczką, gdyż Kopuska przeżywała wielki kryzys formy. W kobiecym dysku pewnie nadzieje wiążeć przede wszystkim z dalszymi startami 19-letniej Dziugiel z Lechii i młodutkiej Hornowicz z MKS.

Fogorzanie, przeciętnie, w oszczepie, to przede wszystkim efekt ustawicznych kontuzji Grabowskiej, a także poważnego regresu formy Ziobro. Nadal jednak nasze oszczepniczki zaliczają się do przedzłotycho w kraju. Z młodszych zawodniczek wielkie możliwości rozwojowe ma Juniorska Lenizowa. Nie można także zapominać o utalentowanej Ciekińskiej, której jednak potrzebna treningowa, dająca solidną podbudowę fizyczną...

W porównaniu z rokiem ubiegłym, w lekkoatletycznych tabelach seniorek stosunkowo największe postępy zrobiły reprezentantki elbląskiego Startu i LZS Morze, a dalej — SLA, Baltyku i Startu Starogard. Zastanawiająco mała ekspansywność wykazywały natomiast Lechia i AZS, co jest tym dziwniejsze, że przecież sport studentki na Wybrzeżu dysponuje niemałą bazą. Największe straty w tabelach najlepszych za notowały lekkoatletki MKS i Arki...

Ciekawie przedstawiają się przeciętne wyniki 10 najlepszych w poszczególnych konkurencjach. Najniższą mają: 500 m (18,7) i skok wzwyż (19,6), zaś najwyższą: pchnięcie kulą (22,7), rzut dyskiem (22,5), a także 80 m ppl. (22,4).

W minionym sezonie zawodniczki Wybrzeża kilkakrotnie wpisywały się na listę rekordów okręgu: Hase (400 m — 56,4), Wypuszc (500 m — 1:14,9), Krzesińska (80 m ppl. — 11,1 — rek. wyrównany), Józwiakowska (wzwyż — 17,1), Rusinówna (kula — 15,06), Kopuska (dysk — 47,04), SLA Sopot (sztafeta 4 x 100 m — 49,6). Klasy mistrzowskiej międzynarodową uzyskały trzy zawodniczki (Krzesińska, Józwiakowska, Rusinówna), natomiast klasę mistrzowską kra-

jową cztery lekkoatletki (Hase, Wypuszc, Wagnerowa i Grabowska).

SKOK W DAL

Przeciętna 1959 r. — 519,8	
Przeciętna 1960 r. — 523,6	
1. Krzesińska (SLA)	632
2. Michalczevska (Baltyk)	523
3. Wagnerowa (Lechia)	514
4. Olszewska (MKS)	512
5. Lewandowska (SLA)	510
6. Jasinska (SLA)	508
7. Cenkala (SLA)	504
8. Wypuszc (Baltyk)	504
9. Majda (MKS)	501
10. Wojtkiewiczowa (GKS)	501

SKOK WZWYŻ

Przeciętna 1959 r. — 144,6	
Przeciętna 1960 r. — 146,8	
1. Józwiakowska (AZS)	171
2. Krzesińska (SLA)	153
3. Kozicka (Lechia)	150
4. Smolinska (AZS)	146
5. Nastaly (Start Elbląg)	145
6. Lewandowska (SLA)	143
7. Majda (MKS)	142,3
8. Nowak (Start Elbląg)	140,8
9. Matyżonek (MKS)	140
10. Piernicka (MKS)	138

PCHNIĘCIE KULA

Przeciętna 1959 r. — 11,91	
Przeciętna 1960 r. — 12,01	
1. Rusinówna (GKS)	15,06
2. Kiewlona (SLA)	13,53
3. Kaczyska (Baltyk)	12,43
4. Grabowska (SLA)	12,35
5. Kopuska (GKS)	12,10
6. Oleksińska (Start Elbląg)	11,34
7. Lipska (Lechia)	10,39
8. Ksepko (AZS)	10,35
9. Ziobro (SLA)	10,28
10. Krzesińska (SLA)	10,17

RZUT DYSKIEM

Przeciętna 1959 r. — 35,13	
Przeciętna 1960 r. — 37,60	
1. Kopuska (GKS)	47,01
2. Kiewlona (SLA)	40,01
3. Wojnarowska (SLA)	39,87
4. Rusinówna (GKS)	38,93
5. Kaczyska (Baltyk)	38,83
6. Wernke (LZS)	35,88
7. Dziugiel (Lechia)	34,90
8. Oleksińska (Start Elbląg)	33,94
9. Kasprowicz (Lechia)	33,33
10. Hornowicz (MKS)	33,33

RZUT Oszczepem

Przeciętna 1959 r. — 43,16	
Przeciętna 1960 r. — 42,02	
1. Grabowska (SLA)	49,13
2. Tubkówna (SLA)	46,36
3. Ciekińska (Lechia)	45,89
4. Ksepko (AZS)	42,82
5. Lendzion (MKS)	41,69
6. Kaczyska (Baltyk)	41,37
7. Ziobro (SLA)	40,57
8. Nicka (AZS)	38,41
9. M. Lau (Lechia)	38,34
10. Strupichowska (Lechia)	37,60

Finałowy turniej o puchar PZPS zostanie rozegrany w Gdańsku

W piątek, w sobotę i niedzielę, tj. 16, 17 i 18 bm. w sali Startu przy ul. 3 Maja w Gdańsku rozegrany zostanie finałowy turniej o puchar PZPS w piłce siatkowej drużyn męskich. Startu już zespoły: Legia Warszawa, Gwardia Wrocław, Chelmiec Wałbrzych i GKS Wybrzeże. M. in. w barwach Legii wystąpią reprezentanci Polski, uczestnicy mistrzostw świata Brazylii: Rutkowski, Schlieff, Sperling i Sierszulski. Początek zawodów w piątek i w sobotę o godz. 18, zaś w niedzielę o godz. 15.

TEATR

GDANSK — Teatr Wielki — nieczynny.
SOPOT — Kameralny — „Księżyc świeci nieszczęśliwym” — g. 19.
GDYNIA — Muzyczny — „Bajadera” — g. 19.

FOTOPLASTIKON — Wrzeszcz

— „Cejlon”

FOTOPLASTIKON MORSKI

— Gdynia — „Szwajcaria” w kolorze; od godz. 10 — 21.

KINA

GDANSK — „Ieningrad” —

„Towarzysze broni” fr. od

12; g. 10, 12, 30, 15, 17, 45

20.

„Kameralka” — „Wesoła orkiestra” ang. od 10; g. 15, 45

15, 20, 15.

„Zak” — „Złamana strzała” —

g. 16, 18, 20.

„Fizjola” — „Cichy Don” II

ser. od 18; g. 17, 20, 15.

„Motława” — „Niezapalony

kamerdyner” ang. od 12; g. 15, 45, 20, 15.

„Widok” — „Peresa Raquin”

fr. od 16; g. 18.

„Gedania” — „Neapol, miasto

milionerów” w. od 16; g. 16, 18, 20.

„Panoram” — „Żywa woda”

(panoram) fr. od 14; g. 15, 45, 18, 20, 15.

„Plast” — nieczynne.

CO? gdzie? KIEDY? w trójmieście?

„Wrzos” — „Awantura o Ba-

się” pol. od 17; g. 15, 45, 18,

20, 15.

ORUNIA — „Dom Kultury” —

„Zakochana się dziewczyna”

radz. od 14; g. 17, 19.

WRZESZCZ — „Znicz” — „Po-

lowanie na lokomotywę” (pa-

noramiczny) USA od 14; g. 16, 18, 20.

„Bajka” — „Madame de...” fr

od 16; g. 9, 15, 11, 30, 13, 45

16, 18, 15, 20, 30.

„Tramwajarz” — „Czarne blys-

kawice” USA od 12; g. 16, 18, 20.

„Zawisza” — „Półgłówek” fr

od 16; g. 17, 19.

NOWY PORT — „Maja” —

„Biela krew” NRK od 14; g. 16, 18, 20.

OLIVA — „Delfin” —

„Proces w Norymberdze”

NRK od 16; g. 16, 18, 20.

GDYNIA — „Warszawa” —

„Szatan z siódmej klasy” —

pol. od 10; g. 15, 45, 18,

20, 15.

„Goplana” — „Pułapka miłoś-

ci” USA od 16; g. 10, 12, 30,

15, 30, 17, 45, 20.

„Atlant” — „Miłość należy

ocenić” radz. od 12; g. 16,

18, 20.

„Mimoza” — „Gdy umilkły

działy” radz. od 12; g. 15, 45

18, 20, 15.

„Klubowe” — „Przez zieloną

granice” cześć od 14; g. 18,

20, 15.

OKSYWIE — „Mewa” — „Na-

talia” fr. od 11; g. 18, 30,

Pierwsze choinki

Spotkanie
dziennikarzy
z dyrekcją WPKGG

Wczoraj odbyło się spotkanie przedstawicieli „Dziennika Bałtyckiego” z kierownictwem Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Komunikacyjnego Gdańsk — Gdynia. W czasie tego spotkania nowy dyrektor naczelny WPKGG p. Wendykier podzielił się z prasą uwagami, na temat podstawowych problemów, planów i kłopotów przedsiębiorstwa. Omówiono również sprawę umożliwienia i ułatwienia prasie informowania społeczeństwa o podstawowych problemach komunikacji miejskiej w trójmieście.

Do szeregu zagadnień poruszonych na spotkaniu powrócimy na naszych łamach w najbliższej przyszłości.

Od paru dni na ulicach Gdańska pojawiają się... pierwsi posiadacze świątecznych choinek. Choć od świąt dzieli nas jeszcze ładnych kilka dni, co zapobiegliwi już teraz zaopatrują się w dziewczka. Wiadomo, teraz jest większy wybór.

Na zdjęciu: taki sobie przedświąteczny obrazek uliczny. Fot. Wł. Nieżywiński

Jak długo można sobie „bimbać”
z zarządzeń władz?

Cała historia zaczęła się w czerwcu bieżącego roku, kiedy to ob. Zdzisław Zychliński, zam. w Sopocie przy ul. Kościuszki 6, podjął ważną decyzję w sprawie poszerzenia swojej powierzchni mieszkalnej. Nie pytając nikogo o zgodę zabrał się więc do urzędywania w tym celu. Do budowy murów ściany działowej

w części korytarza, należącego do sąsiadki, ob. Anny Piekarskiej.

Pomijając wszelkie inne względy — pomyśl Zychlińskiego był zaiste „genialny”: postawienie ściany poza bawili bowiem Piekarską możliwości korzystania z trzonu kuchennego, który został „odcięty” od komina. Na nie się nie zdali protesty 54-letniej kobiety — nasz „budowniczy” był nieustępliwy. Cóż go obcho dzilo, że jej kuchnia jest nieczynna, że nie może przy gotowywać gorących posiłków. Najważniejsze, że po stawili na swoim, reszta nie ważyła.

Piekarska nie dała jednak za wygraną. Zaczęła interweniować, szukać pomocy... Sprawa zainteresowała się Wydział Architektury i Nadzoru Budowlanego Prez. MRN w Sopocie, który wchodząc z założenia, że ściana postawiona została nielegalnie bez pozwolenia władz budowlanych i uniemożliwia korzystanie sąsiadki z trzonu kuchennego, wydał decyzję nakazującą rozebranie ściany.

Wtedy jednak Zychliński odwołał się do Wydziału Architektury i Nadzoru Budowlanego Prez. WRN, sądząc iż tam usankcjonują jego czyn. Omylił się w tym wypadku — leży bowiem przed nami pismo głównego architekta wojewódzkiego mgr inż. Czesława Wyki, które stwierdza wyraźnie, że poprzednia decyzja Wydziału Architektury Prez. MRN utrzymuje się w mocy.

Pismo to nosi datę 22 października br., ale do tej pory sytuacja w mieszkaniu ob. Piekarskiej nie zmieniła się nawet o cal. Zychliński drwi sobie w żywe oczy z wszystkich nakazów i ani myśli rozebrać ścianę nielegalnie postawioną.

Ciekawi jesteśmy, jak długo potrwa ten stan rzeczy? Jak długo Zychliński będzie sobie bimbał z nakazów władz? Bo nie wierzymy, by samowola była silniejsza od praworządności. (rb)

Pierwszy śnieg
na Wybrzeżu

Oczywiście nie wierzyć państwo a jednak to „najprawdziwsza” prawda, że 14 bm. notowaliśmy w trójmieście pierwszy tegoroczny, prawdziwy śnieg.

Można go było oglądać np. z okien „elektrycznych” po godzinie 9, mijając długi transport świątecznego, pokrytego puchatą warstwą śniegu. Widok — na tle beżowego krajobrazu — aż zdumiewał.

Niektórzy mówili, że ten śnieg to w ramach przedświątecznych przecieru. Ślask nie ma śniegu — to my mu ślask. U nas nie ma śniegu, to ślask nam — śnieg... (r)

Trzyletnia Mirka Karczewska z Olszyna (ul. Wspólna 16) przez trzy miesiące leczyła się w Akademii Medycznej, później z pomocą przychodziła na zabiegi do Ośrodka Zdrowia przy ul. Toruńskiej w Gdańsku. Zarówno w Akademii Medycznej, jak i w Ośrodku Zdrowia otrzymywała zastrzyki, które miały ją wyleczyć z przewlekłej choroby. Matka, ufając opiece pracowników służby zdrowia powierzyła im życie dziecka. Dzięki troskliwej opiece lekarskiej, trafnej diagnozie i lekarstwu jakie otrzymywało dziecko, powrót do zdrowia. Aż nagle, któregoś dnia, w końcu listopada dziewczynka przyszła do rodziców z płaczem wskazując na klatkę piersiową:

— Tu mnie tak strasznie boli...

Ojciec obejrzał dokładnie to miejsce. Pierś była zaczerwieniona, znaczone wypiskami. Pod skórą wyczuwał twardy przedmiot. Natychmiast przewiózł ją do lekarza. Ten kazał na

tymczasem zrobić prześwietlenie. Promienie Rentgena wykryły złamaną igłę od zastrzyków długości 22 mm. Pielęgniarka robiąc matce zastrzyk oczywiście nie zalała igły umyślnie. To był przypadek. Ale nie mogła tego nie dostrzec. Być może po prostu stchórzyła, bała się przyznać matce, że strzyki, które miały ją wyleczyć z przewlekłej choroby zostały w ciele dziecka. Być może do by. Matka, ufając opiece pracowników służby zdrowia powierzyła im życie dziecka. Dzięki troskliwej opiece lekarskiej, trafnej diagnozie i lekarstwu jakie otrzymywało dziecko, powrót do zdrowia. Aż nagle, któregoś dnia, w końcu listopada dziewczynka przyszła do rodziców z płaczem wskazując na klatkę piersiową:

Operację przeprowadzono pomyślnie. Igła została wypraskana. Igła ten corpus delicti potencjalnej zbrodni pielęgniarki leży na redakcyjnym biurku, wpięty w zwój bandażu. Ten kawałek złamanej igły nie jest dziś groźny. Nikomu nie zada śmierci. Ale problem nie przestał istnieć.

Nie przeprowadzałem dochodzenia na własną rękę. Nie wiem, która pielęgniarka to zrobiła. Z Akademii Medycznej czy z Ośrodka

Zdrowia przy ul. Toruńskiej. Nie wiem nawet, jak długo kawałek igły krążył w ciele dziecka. Wątpię, czy nie jest winną w ogóle najdziej prokuratura. Jeżeli jednak o tym pisze, to przede wszystkim ku przestrodze wszystkich, którym powierza się ludzkie zdrowie, a nawet życie.

Złamanie igły przy zastrzyku może się zdarzyć. To jeszcze nie jest przestępstwo. Ale świadome zatajenie tego, to już zbrodnia.

Marian Podgóreczny

Młodość
Ludzie i... ludzie

Nie ma chyba takiego dnia, w którym by wśród licznych czytelników, zgłaszających się do redakcji nie znalazł się ktoś ze skargą na brak wyrozumienia i odrobiny ludzkiej życzliwości. Nie chodzi tu o sprawy dużej wagi obramowane sekcjami zarządzeń, ustaw i przepisów, lecz o te powszednie, składające się na każdy dzień życia.

Bo właśnie wśród tych są sporadyczne wypadki, kiedy ominięte zarządzenia, nie zawieszając przeciwstawienia, może coś ułatwić, pomóc nie przynosić przedsięwzięcia żadnej ujmę, ani straty. I w tych właśnie wypadkach potrzeba tylko zwykłej, ludzkiej życzliwości i nieco wyrozumienia.

Tak się właśnie złożyło, że zgłosiło się do nas dwóch starszych panów z dwóch skrajnie różnych powodów. Jeden z pewnym żalem, a drugi ze szczerym uznaniem. Przedstawili oni stanowisko przedstawicieli dwóch różnych przedsiębiorstw, służących całemu społeczeństwu. Pierwszy z naszych czytelników p. J. D. z Gdańska ubolewał nad brakiem wyrozumienia obsługi samochodu PKS, kursującego na trasie Gdańsk — Kartuszy. Otóż nasz czytelnik miał przewieźć dwie duże, sięgające 10 kg paki ważnych dokumentów z Gdańska do Kartuz. Zjawił się na dworcu PKS przy ul. 3 Maja i widząc stojący autobus wsiadł doń mimo, że miał on odejść dopiero za kilkanaście minut z przystanku odległego o 20 m. Wraz z nim wsiadło kilka innych osób. Wszystkich skłonił do tego kroku padający bez przerwy deszcz (było to w ostatnią sobotę, 10 bm. rano).

Konduktorka kazała opuścić autobus. Ponieważ nasz czytelnik nie chciał wysiąść na deszcz, tłumacząc się posiadaniem ciężkich pak z dokumentami, sprowadzono na pomoc jeszcze jednego przedstawiciela PKS, a później milicjanta; ostatecznie zmuszono pasażerów do opuszczenia wozu.

A teraz inny wypadek. Pan B. K. z Gdyni choruje na serce i nadaremnie poszukiwał leku o nazwie „Pronestyl”. Obszedł kilka aptek w Gdyni i Gdańsku, niestety, bez skutku. Wobec tego zadzwonił do kierownika Gdańskiego Zarządu Aptek z zapytaniem, czy w ogóle lek taki jest obecnie w trójmieście osiągalny?

Po drugiej stronie drutu telefonicznego siedział człowiek. Zapytał telefonującego o numer telefonu i w ciągu godziny zadzwonił, za wiadomością, że 10 proszków może otrzymać natychmiast w jednej z gdańskich aptek, a resztę — 20 proszków — otrzyma w Gdańsku za kilka dni.

Takie załatwienie sprawy nie należy do obowiązków pracowników Zarządu Aptek. To była zwykła, ludzka życzliwość. Ten ktoś z zarządu mógł również powiedzieć: „trudno, ale trzeba szukać leku w aptekach” — prawda? Tymczasem zadał sobie nieco trudu i facyty, aby pomóc komuś, kto zwrócił się z prośbą.

Przypuszczamy, że obsługa PKS wyprasając pasażerów kierowała się jakimś zarządzeniem. Ale czy naprawdę stałoby się coś bardzo niewłaściwego, gdyby

Migawki
WYBRZEŻA„Cudowny Mandaryn”
podlany piwem

Napiętą uwagę widzów na ostatnim przedstawieniu wspaniałego baletu Bartoka „Cudowny Mandaryn” w gdańskiej Operze, w kulminacyjnym momencie odwrócił się nagle od sceny jakiś widz, uplasowany z lewej strony sali w XII rzędzie.

Widz ów beztrako pociągnął z butelki piwo, nie przejmując się wcale

zgorzonymi spojrzeniami swych współtowarzyszy...

Czy możemy mieć pretensję tylko do owego piwowara, który wzruszenie artystyczne podlewał mocno piwem? A może i do kierownictwa bufetu Opery we Wrzeszczu, które głuche i nieme na wielokrotne apele prasowe, nie robi sobie z potrzeb konsumentów, w dalszym ciągu racząc swych klientów wyłącznie piwem butelkowym i bojkotując na dół potrzebne doń szklanki? (jola)

Co to jest Gujana?

Trudno mieć pretensję do urzędniczej poczty o to, że nie wie, gdzie leży Gujana Brytyjska i jaką pozycję polityczną czy gospodarczą w świecie zajmuje.

Ale... jeśli taż urzędnicza — miast swoje wątpliwości sprawdzić — usiłuje dowiedzieć petentowi, pragnącemu nadać list własnie do Gujany Brytyjskiej, że... taki kraj nie istnieje i że to z pewnością chodzi o jakieś miasto (o którym o n a n b. nie słyszała), w rezultacie czego listu nie przyjmuje — to już jest nie w porządku.

Ten autentyczny fakt zaistniał i to w trójmieście, gdzie przecież korespondencja z krajami zagranicznymi nie należy do rzadkości. Ad.

Z kroniki
wypadków

W Gdańsku na pl. 1 Maja w pobliżu przystanku tramwajowego upadł na ulicę i złamał nogę 68-letni Józef Bednarz, zam. w Szczecinie. Ofiarę wypadku przewieziono do szpitala.

W Nowym Porcie na ulicy Marynarki Polskiej potrącony został przez rowerzystę 7-letni Alojzy Knażek, zam. w Nowym Porcie przy ul. Mewy 43. Chłopiec doznał poważnego urazu głowy, i przewieziony został do szpitala. Rowerzysta zdołał umknąć.

W Gdańsku - Siedluch przy ul. Na Skarpie w czasie przechodzenia przez ogrodzenie 8-letni Remigiusz Kornatka, zam. w Gdańsku - Siedluch przy ul. Zagórnej 4, doznał głębokiej rany szarpanej lewego uda. Chłopca przewieziono do szpitala.

Zapłon
jarzeniówki

Na ul. Kilińskiego wice nad budowę nowego oświetlenia jarzeniowego. W tej chwili od dworca kolejowego do lotniska robotnicy zakładają słupy oświetleniowe i „ciągną” kable.

Oby jak najszybciej zapłonęły nowe jarzeniówki i oby... świeciły bezawaryjnie!

Na zdjęciu: układanie kabla na ul. Kilińskiego

Fot. Wł. Nieżywiński

List do redakcji

Proponuję:
„Łańcuch uśmiechu i radości”

List ten napisała do nas uczennica XI klasy V Liceum w Oliwie, Małgorzata Friedrich. Cytujemy go w pełnym brzmieniu:

Kochana Redakcjo! Zbliżają się święta i Nowy Rok. Każdy z nas ma swoje skryte marzenia, ale nie każde dziecko może je głośno wypowiedzieć, znając warunki finansowe swoich rodziców. Wiem na pewno, że są matki, którym jest bardzo przykro, gdy nie mają możliwości kupić swemu dziecku czegoś, co nie jest koniecznością życiową.

Dlatego proszę Redakcję o potraktowanie mego listu jako listu otwartego do całej młodzieży w naszym województwie i proponuję zorganizowanie wśród nas, młodych, łańcucha składania podarków takich, które naprawdę sprawiają radość: jak żywność, sanki, narty, lalki, klocki, ozdoby choinkowe, książki itp.

Akcji tej proponuję nadać kryptonim: „ŁAŃCUCH UŚMIECHU I RADOŚCI”.

Rozpoczynając akcję, składam na ręce Redakcji nowe czekielce żywności. Liczyłam na to, że apel Małgosi Friedrich nie pozostanie bez echa.

Być może, w niektórych szkołach nie będzie warunków na zorganizowanie we własnym zakresie „Łańcucha uśmiechu i radości”. Młodzież tych szkół odsyłam do Towarzystwa Przyjaciół Dzieci, które prowadzi również zbiórki zabawek, książek, garderoby itp. przeznaczonych jako prezenty gwiazdkowo - noworoczne dla dzieci z domów dziecka i in. Tam przyjmą od Was każdy dar, który na twarzy jakiegos anonimowego kolegi lub koleżanki wywoła uśmiech radości i wdzięczności...

P. S. Przy okazji podajemy adresy, gdzie można składać dary dla dzieci — podopiecznych TPD:

we Wrzeszczu przyjmuje je szkoła nr 16 przy ul. Marchlewskiego (od godz. 8 do 15).

w Gdyni — dary składają można w siedzibie Ligii Kobiet przy ul. Świętojańskiej 9 do 21 bm, w godz. 16 — 18.

...a przy borowaniu to tylko ZACISNĄĆ ZĘBY i wytrzymać!

Rys. Fe

